

एका

देवौ सा परमार्थं वदन्ते भिन्नदर्शिनः ॥ इति” ।
 “एका सा तु पृथक्त्वेन विना सर्वत्र विभ्रता ।
 यथा तु व्यन्दते वर्णैर्विचित्रैः स्फटिको मणिः ॥
 तथा गुणवशाद्देवी नानाभावेभु वर्णते” ॥
 इति च देवीपुराणे देवीनिरुक्तं नाम ४५ अध्यायः ॥
 (श्रद्धातीया । यथा, मार्कण्डेये ६०।७ ।
 “एकैवाहं जगत्त्रयं द्वितीया का ममापरा” ।
 “अजामेकां लोहितमुक्ताल्लवणां” । इति श्रुतिः ॥
 एकैव । स्त्री । यथा भट्टिः १।१४ ।
 “प्रासोऽहं शत्रुघ्नमुदाख्येयम्
 एका समिन्ना सह लक्ष्मणेन” ॥)

एकाकी, [नृ] चि, (एक + “एकादाकिनिष्ठास-
 हाये” । आक्षिप्तिच्) सहायरहितः । अस-
 हायः । एकला इति भाषा । तत्पर्यायः । एकः २
 एकक ३ । इत्यमरः ॥ एकलः ४ । इति शब्द-
 रत्नावली ॥ (यथा मनुः । ४ । २५८ ।
 “एकाकी चिन्तयेन्नित्यं विविक्ते हितमात्मनः ।
 एकाकी चिन्तयानो हि परं श्रेयोऽधिगच्छति” ॥)
 एकाक्षः, पुं, (एकमक्षि यस्य । सक्वाक्षोऽः साङ्गात्
 षच्) काकः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ (काकस्य यथा
 एकनेत्रत्वं जातम् । तत् पादौ भरतस्याधोर्ध्वं
 प्रतिनिरुत्थनन्तरमुक्तम् । तद्वथा,—
 “राघवश्चित्रकूटाद्रौ सातुजोऽरमत स्त्रिया ।
 कदाचिदङ्गे वैदेह्या निद्राग्रे रघुनन्दने ॥
 रेन्द्रः काकः समागम्य जानकीं वीक्ष्य कामुकः ।
 विददार नखैस्तीक्ष्णैः पीनोन्नतपयोधरम् ॥
 तत् दृष्ट्वा राघवः क्रुद्धः कुशं जग्राह पाणिना ।
 ब्राह्मेणस्त्रेण संयोज्य चित्तेषु धाङ्गमारणे ॥
 तत् दृष्ट्वा घोरसङ्गाशं ज्वलत्कान्तानलोपमम् ।
 दृष्ट्वा काकः प्रदुद्राव निगदन् दारुणस्वनम् ॥
 वायसस्त्रिषु लोकेषु बभ्राम भयपीडितः ।
 यत्र यत्र ययौ काकः शरणागच्छे च वायसः ॥
 तत्र तत्र तदस्त्रं तु प्रविशेष्ट भयावहम् ।
 ब्रह्मायमिन्द्रं रुद्रं मां शरणार्थी जगाम सः ॥
 तत् दृष्ट्वा वायसं भीतं देवता न ररक्षिम ।
 न शक्ताः स्म वयं ज्ञातुं राघवास्त्राङ्गवद्भरात् ॥
 इत्यब्रूम महादेवा अन्यथास्त्रं दहेष्व नः ।
 पुनश्चागात् विधिं काको दयया विधिराह तम् ॥
 मो भो बलिभुजां श्रेष्ठ तमेव शरणं व्रज ।
 स एव रक्षकः श्रीशः शरणागतवत्सलः ॥
 इत्युक्तः सोऽयं बलिभुक् ब्रह्मणा रघुनन्दनम् ।
 उपेत्य सहसा भूमौ निपपात भयातुरः ॥
 प्राणसंशयमापन्नं दृष्ट्वा सीता तु वायसम् ।
 त्राहि जाहीति भर्तारमुवाच दयिता विशुम् ॥
 तच्छिरः पादयोस्तस्य युयुजे चाथ जानकी ।
 तमुत्थाप्य करेणाय कृपापीयूषसागरः ।
 ररक्षामौ निजस्त्राय तदेकाक्षि ददौ तदा ॥
 वायसोऽपि मुञ्जनेत्वा सीतायै राघवाय च ।
 स्वर्लोकं प्रययौ हृष्टो राघवेणाभिपालितः” ॥)
 एकनेत्रविशिष्टे कार्णे चि ॥

एकायः, चि, (एकं एकस्मिन् वा अयं पुरोगतं ज्ञेय-
 मस्य ।) अनन्यचित्तः । तत्पर्यायः । एकतानः २

एका

अनन्यवृत्तिः ३ एकायनः ४ एकसर्गः ५ एकाग्र्यः ६
 एकायनगतः ७ । इत्यमरः ॥ (यथा, मनुः । १।१ ।
 “मनुमेकाग्र्यासीनमभिगम्य महर्षयः” ।
 “एकाग्रं विषयान्तराव्याप्तिप्रचित्तम्” । इति
 कुल्लुकभट्टः । तथा भागवते ८ । १६ । ३ ।
 “मनश्चैकाग्रया बुद्ध्या भगवत्खिलात्मनि ।
 वासुदेवे समाधाय चचार ह परब्रतम्” ॥
 तथा गीतायाम् ६ । १२ ।
 “तत्रैकाग्र्यं मनः कृत्वा यतचित्तेन्द्रियक्रियः ।
 उपविश्यासाने युज्याद्योगमात्मविशुद्धये” ॥
 “एकाग्रं वित्तेपरहितं मनः कृत्वा” । इति स्वामि-
 टीका । अनाकुलः । इति मेदिनी ॥
 एकाग्र्यः, चि, (एकं अग्रं अस्य ।) एकाग्रः । इत्यमरः ॥
 एकाग्रः, स्त्री (एकं सुन्दरमङ्गं यस्य । एकं सुन्दर-
 मङ्गं भवत्यस्मादा ।) चन्दनम् । इति हारावली ॥
 (एकमद्वितीयमङ्गम् । एकस्मिन्पि अङ्गे । यथा,
 महाभारते १३ । दानधर्मकथने । ८२ । २१ ।
 “माननामहमिच्छामि भवत्यः सततं शुभाः ।
 अयोकाङ्क्षेऽप्यधोवत्समिच्छामि च सुकुसिते” ॥
 एकं श्रेष्ठमङ्गमिति विग्रहे मन्तकम् । अस्य
 पर्याये उत्तमाङ्गशब्ददर्शनात् ॥)
 एकाग्रः, पुं, (एकं सुन्दरम् अङ्गं यस्य । सौम्यत्वादस्य
 तथात्वम् ।) बुधयहः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 एकादश, [नृ] चि, (एकाधिका दश ।) संख्या-
 विशेषः । ११ एगार इति भाषा । तदाचकौ ।
 रुद्रः १ दुर्योधनसेनापतिः २ । इति कविकल्प-
 द्रुमः ॥ (यथा मनुः २ । ३६ ।
 “गर्भादेकादशे राज्ञो गर्भाच्च द्वादशे विशः” ॥)
 एकादशी, स्त्री, (एकादशानां पूरणी । एकादश +
 ङङन्तात् ङीप् ।) तिथिविशेषः । सा तु शुक्लपक्षे
 सूर्यमण्डलात् चन्द्रमण्डलस्य निर्गमरूपैकादश-
 कलाक्रियारूपा । कृष्णपक्षे सूर्यमण्डले चन्द्रमण्ड-
 लस्य प्रवेशरूपैकादशकलाक्रियारूपा । तत्पर्यायः ।
 हरिवासरम् २ । हरिदिनम् ३ । इति स्मृतिः ॥
 तत्र जातफलम् ।

“क्रोधोत्कटः क्रेशसहः सुभाषी
 यागादिकर्ता स्वजनैकभर्ता ।
 महामतिर्देवगुणप्रियः श्या-
 देकादशीजो मनुजोऽतिहृष्टः” ॥
 इति कोट्टीप्रदीपः ॥ * ॥ तत्र उपवासविधिः ।
 पारवर्दिने द्वादशीनामे सर्वेयव पूर्णा त्यक्त्वा
 खड्गामुपवसेयुः । तदनामे गृही पूर्वा तदन्यः
 परां विधवापि उपवसेत् । पूर्णा तु ।
 “उदयात् प्राक् यदा विप्रं सङ्गृह्ययसंयुता ।
 संपूर्णैकादशीं ज्ञेया तत्रैवोपवसेद् गृही” ॥
 इति गार्ग्योक्तम् ॥ यदा तु पूर्वदिने दशम्या पर-
 दिने द्वादश्या युक्तेकादशी तदा उत्तरामुपोष्य
 द्वादश्यां पारणं कुर्यात् । परदिने द्वादश्यानिर्गमे
 त्रयोदश्यामपि । यदा तु सूर्योदयानन्तरं दशमी-
 युक्तेकादशी अथ च परदिने न निःसरति तदा
 तां विहाय द्वादशीमुपवसेत् । यदा तु सूर्योदय-
 प्राक्कालीनदशमीविद्वैकादशी परदिने च न निः-

एका

सरति तदा तामुपवसेत् । यदा तद्विधा सती
 परदिनेऽपि निःसरति तत्परदिने च द्वादशी तदा
 तां विहाय खड्गामुपोष्य द्वादश्यां पारयेत् । यदा
 तृभयदिने तद्विधैकादशी परदिने च न द्वादशी
 तदा षष्टिदश्यात्मिकां विद्वामुपोष्य परदिने
 द्वादश्याद्युपादमुत्तम्य पारयेत् । वैष्णवस्तु तत्रापि
 शुक्लपक्षे परामुपोष्य त्रयोदश्यां पारयेत् । सर्व-
 स्यां कृष्णैकादश्यां वैष्णवानां सपुत्राणां गृहस्था-
 नामप्युपवासो नित्यः । ब्राह्मणस्य विशेषतो
 नित्यः । वैष्णवेतराणां तादृशानां हरिश्चयनमथ-
 वर्त्तिनीषु कृष्णैकादशीषु उपवासो नित्यः । अ-
 पुत्रवतां गृहस्थान्तु सर्वस्वेव नित्याधिकारः ।
 काव्योपवासे त्वविशेषेणैव सर्वेषामधिकारः ।
 नित्योपवासे रविशुक्लादिदोषो नास्ति । अष्टाव्दा-
 दधिको मर्त्याऽपूर्णाशीतिवत्सरो नित्याधिकारो ।
 विधावानान्तु सर्वस्वेव नित्याधिकारः तत्र मल-
 मासादिदोषो नास्ति । इत्येकादशीतत्त्वोक्त-
 यवस्था ॥ * ॥
 अथ हरिमक्तिविलासोक्तैकादशीवस्था लिख्यते ।
 तत्रादौ उपवासपूर्वदिनकृतम् ।
 “प्रातःस्नानादिकं कृत्वा सुवेशो धौतवस्त्रकः ।
 व्रतं संकल्प्य कुर्वीत वैष्णवैश्च महोत्सवम्” ॥
 इति कारिका ॥ संकल्पमन्त्रः ।
 “दशमीदिनमारभ्य करिष्येऽहं व्रतं तव ।
 त्रिदिनं देवदेवेश निर्विघ्नं कुरु केशव” ॥ * ॥
 तत्र रत्नाङ्कुराजवाक्यं नारदीये ।
 “प्रातर्हरिदिनं लोवास्तिलघृष्णं चैकभोजनाः ।
 अक्षारलवणाः सर्वे हविष्यान्ननिषेविवः ॥
 अघनीतल्पशयनाः प्रियासङ्गविवर्जिताः ।
 स्मरध्वं देवमोशानं पुराणं पुरुषोत्तमम्” ॥ * ॥

अथान्यनियमाः । स्कान्दे ।

“कांस्यं मांसं मसूरश्च त्रौर्ध्रं चानृतभाण्डम् ।
 पुनर्भोजनमायासं दशम्यां परिवर्जयेत्” ॥
 पारवर्दिनोक्तनिषिद्धद्रव्याण्यत्रापि निषिद्धानि ॥ * ॥
 ततो व्रतस्य नित्यत्वमाह कण्वः ।
 “एकादश्यामुपवसेन्न कदाचिदतिक्रमेत्” ॥
 आग्नेयश्च ।

“उपोष्यैकादशीं राजन् यावदायः प्रवृत्तिभिः” ॥ * ॥
 भोजननिषेधो नारदीये पादोत्तरखण्डे च ।
 “रत्नोद्दिष्टं पुराणानि भूयोभूयो वरानने ! ।
 न भोक्तव्यं न भोक्तव्यं संप्राप्ते हरिवासरे” ॥
 प्रहृष्टयेऽपि नित्यत्वम् । विश्वरहस्यम् ।
 “शुक्लो वा यदि वा कृष्णो विष्णुपूजनतत्परः ।
 एकादश्यां न भुञ्जीत पक्षयोऽभयोदरपि” ॥ * ॥
 संक्रान्त्यादावपि नित्यत्वम् । कात्यायनः ।
 “संक्रान्तौ रविवारे वा यदा चैकादशी भवेत् ।
 उपोष्या सा महापुण्या सर्वपापहरा तिथिः” ॥ * ॥
 उपवासदिने आहनिषेधः । पादोत्तरखण्डे ।
 “एकादश्यान्तु प्राप्तायां मातापित्रोर्मृतेऽहनि ।
 द्वादश्यां तत्पदातयं नोपवासदिने क्वचित्” ॥ * ॥
 अथ अधिकारिणः । पादोत्तरखण्डे ।
 “वर्णानामाश्रमाणाञ्च स्त्रीणाञ्च वरवर्जिनि ।